

одночасний доступ до чату. Також можна створювати окремі групи, поділені по "чат-кімнатах".

Цілком успішним і популярним способом організації чат-занять є соціальні мережі, так як учасникам не складе особливих труднощів вийти в мережу і отримати доступ до знань, так само у них є можливість спілкуватися між собою і вчителями, крім основного групового чату, що є важливою частиною засвоєння та обговорення отриманої інформації.

2. Веб-заняття - дистанційні уроки, конференції, семінари, ділові ігри, лабораторні роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, що проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей «Всесвітньої павутини».

Основним прикладом веб-занять є вебінари. Під час вебінару група збирається разом і за допомогою відео-зв'язку обговорює нагальні теми уроку. Це дуже зручний і ефективний спосіб проведення занять, так як він відрізняється від інших повною залученістю аудиторії. Так само до цього роду занять можна віднести відео-записи лекцій, практичних робіт та іншого.

3. Телеприсутність - один із способів ДН, що припускає віддалену присутність людини у відмінному від її фізичного місцезнаходження. Приміром, у ВУЗі проводиться лекція, але людина не змогла прийти на неї в силу певних обставин - за допомогою набору певних технологій для цієї людини створюється враження його присутності: він може бачити все, що відбувається, чути, брати участь в обговоренні, задавати питання або ж відповідати на них.

Кожен з цих способів має свої плюси і свої мінуси, але користь від них є безцінною. Адже кожен може почати вчити те, що його цікавить без матеріальних витрат та обмежень у часі. Дистанційне навчання вже знайшло успішне застосування в світі і поступово впроваджується в Україні, що безсумнівно позитивно вплине на якість та доступність освіти.

Технологія Web 2.0 в навчальному процесі

Харченко С.В.

Студентка 4 курсу

ПНПУ імені В.Г. Короленка

har4enko.swetlana2015@yandex.ru

Основна мета сучасної освіти – забезпечення хорошої якості на основі збереження її функціональності та відповідності актуальним і перспективним потребам особистості, суспільства і держави.

Ми живемо у світі постійно зростаючого потоку інформації. XXI століття – століття високих комп'ютерних технологій. Змінюється і роль

педагога в інформаційній культурі – він повинен стати координатором інформаційного потоку. Отже, вчителів необхідно володіти сучасними методиками та новими освітніми технологіями, щоб спілкуватися на одній мові з учнями.

Однією з нових інформаційних технологій, з якою педагогам необхідно познайомитися і активно використовувати у навчально-виховному процесі, є технологія Web 2.0.

Першим, хто вжив поняття Web 2.0, стало видавництво O'Reilly Media, що спеціалізується на інформаційних технологіях. Згідно опублікованої у вересні 2005 року статті Тіма О'Райлі, засновника компанії O'Reilly Media «Що таке Web 2.0?», концепція Web 2.0 з'явилася в результаті «мозкового штурму» між компаніями O'Reilly Media і MediaLive International. Зокрема, обговорювалося питання про те, чи слід вважати крах дот-комів крахом Інтернету. Учасники цього «мозкового штурму» дійшли висновку, що колапс дот-комів виявився важливим етапом в розвитку Інтернету, внаслідок якого з'явився Web 2.0 – Інтернет другого покоління. [1]

Web 2.0 – термін, що позначає друге покоління мережевих сервісів. Ці сервіси дозволяють користувачам не тільки подорожувати по мережі, але й спільно працювати і розміщувати в мережі текстову і медіа-інформацію. Завдяки інструментарію Web 2.0 кожен має можливість стати творцем, а не пасивним споживачем інформації в мережі.

За допомогою Web 2.0 можна організувати колективну діяльність:

- спілкування в режимі реального часу;
- спільний пошук і зберігання інформації;
- створення та спільне використання медіа-матеріалів;
- спільне створення та редагування гіпертекстів;
- спільне редагування текстових документів, електронних таблиць, презентацій та інших документів;
- спільне використання різноманітних документів;
- спільне редагування і використання календарів і розкладів.

На сьогодні з'явилася можливість комбінувати всі ці об'єкти в навчальних цілях, доповнюючи їх власними матеріалами.

Проникненню нових технологій у навчання сприяє і той факт, що значний обсяг необхідних для роботи знань учень отримує в процесі так званого неформального навчання — спілкування з ровесниками, які вважаються експертами з певних питань, і пошуку по різних інформаційних ресурсів. Процес неформального навчання відбувається «без відриву від виробництва» — учні самі визначають, яких знань не вистачає, яка інформація потрібна, де і коли її шукати.

Оптимізувати навчальний процес дозволяє звернення до нових підходів та технологій, що спирається на інструментарій Web 2.0. Одним з

таких наборів сучасних інструментів для спілкування та спільної роботи є Google Apps, який допомагає школярам здобувати навички, необхідні їм як у навчанні, так і в подальшому житті. Google Apps не вимагає додаткового апаратного обладнання, програмного забезпечення, у нього немає реклами. Крім того, він безкоштовний для навчальних закладів. Google Apps дозволяють позбутися від необхідності організовувати надання послуг споживчого характеру, таких як обслуговування електронної пошти та календарів, і сконцентруватися на тих речах, якими ми і повинні займатися, наприклад, на розширення ресурсів для більш якісного викладання, навчання і створення проектів різного рівня. [2]

Базовий пакет Google Apps для навчальних закладів включає такі компоненти:

– Gmail: сховище електронної пошти та інструменти для пошуку, допомагають учням швидко шукати потрібну інформацію та відправляти миттєві повідомлення прямо зі своїх акаунтів.

– Календар Google: учні та педагоги можуть скласти свій робочий графік, розклад заходів та обмінюватися цією інформацією. Для адміністрації навчального закладу створення загальношкільного календаря допоможе вирішити цілий ряд організаційних проблем, пов'язаних з великою кількістю філій, будівель і співробітників. Публікація в мережі Інтернет календаря класних і загальношкільних заходів, дозволить учням та їх батькам оптимально розподіляти свій час, контролювати процес навчання і бути в курсі всіх подій, що відбуваються в школі.

– Google Talk: учні, педагоги та батьки можуть телефонувати своїм знайомим, спілкуватися між собою і відправляти миттєві повідомлення безкоштовно в будь-який час в будь-якій точці світу.

– Документи Google: спільне використання документів, електронних таблиць і презентацій, спільна робота в межах групи чи всієї школи в режимі реального часу. Інтегровані форми і таблиці дають переваги з точки зору роботи з системою. Можливість створювати і відстежувати будь-які нотатки і запити в будь-який час і з будь-якого місця.

– Сайти Google: спільна робота і централізоване зберігання пов'язаних між собою документів, веб-змісту та іншої інформації на одному сайті. Для створення сайтів зовсім необов'язково знати мову HTML. Так, цей сервіс з успіхом може бути використаний не тільки для створення сайтів класу, виховних та соціально-значущих проектів, але і для створення педагогами освітніх сайтів різної тематики.

Нові інформаційні технології суттєво впливають на колективні способи спілкування, мислення та дій.

Сервіси Web 2.0 надають право користувачам самостійно створювати контент, змінювати його та управляти зв'язками між своїми та чужими матеріалами. Така взаємодія характеризується підвищеним рівнем комунікації, координації та включення користувачів у процес

використання та створення ресурсів, поновлення сервісів. Інформацію (текстову, мультимедійну) може розміщувати на сайті будь-який користувач, а інші відвідувачі використовувати, поліпшувати, оцінювати, коментувати, тобто контролювати процес формування інформаційних ресурсів. [3]

Особливістю функціонування сервісів Web 2.0 є легкість опанування технології користувачами-початківцями, простота навігації, наочність тощо.

Викладене вище дає можливість зробити наступні висновки:

Веб-сервіси Інтернету сьогодні стають незамінним помічником учителя і учня в опануванні інформаційними технологіями. Одними з характерних ознак Web2.0 є: колективна діяльність, можливість спостерігати за розвитком інших і вчитись в інших, обмінюватись інформацією, а також дистанційно навчатись.

Зміна якості освіти є визначальною метою в оволодінні освітянами технологіями Web 2.0.

Технології Web 2.0 обов'язково повинні бути використані у навчальному процесі, оскільки вони дають більшу свободу і учням, і педагогам, і батькам, дозволяючи першим значно розширити можливості самостійних занять, другим — застосовувати сучасні підходи до навчання, а третім брати безпосередню участь у процесі навчання та виховання своїх дітей.

Список використаних джерел

1. Проценко Г. О. Веб 2.0 - нові можливості Інтернету [Текст] / Г. О. Проценко // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2007. – №6. – С.15–19.
2. Воройский Ф. С. Веб-технологии второго поколения и их развитие [Текст] / Ф. С. Воройский // Научные и технические библиотеки. – 2008. – №10. – С.21–37.
3. Петров С. Технології web 2.0 для забезпечення безперервної освіти в сучасних умовах [Текст] / С. Петров // Інформатика. – 2011. – № 5. – С. 19–21.